

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BESMELE

Ebû Ubeyde el-Muallim

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Haddi olmayarak rabliĝe kalkışan tâĝûtların ismiyle deĝil,
yaratan, yaşatan ve yöneten Allâh’ın yüce ismiyle...”

BESMELE

MUKADDİME

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın ismiyle...

Hamd, -âlemlerin Rabbi olan- Allâh'a mahsustur. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. O'nun hidâyete erdirdiğini hiç kimse saptıramaz, saptırdığını ise hiç kimse hidâyete erdiremez. Şehâdet ederim ki, Allâh'tan başka ibâdete lâıyk hiçbir ilâh yoktur. Ve yine şehâdet ederim ki, Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem O'nun kulu ve Rasûlüdür... Bundan sonra:

Her insânda her bir düşüncenin farklı algılanabildiği gibi, farklı algılanan her kavramda hayata farklı yansır. Bu farklı yansıyan kavramlardan birisidir besmele. Bilinçli, bilinçsiz farklı ağızlarda çokça tekrarlanan bir söz...

Bu sözü îmânlı-îmânsız, şeriatçı-laik birçoklarının ağzından duyarsınız. Ancak dini değerlerin hakikatlerinin üstünün örtüldüğü toplumlarda, bu sözün mahiyetini acaba kaç kişi -hakkiyle- anlamış ve de anlatmaktadır?

Tevhîdi değerlerden yoksun, şirki değersizliklerin hayata egemen olduğu bir toplumda, tevhîdi temsil eden kavram-

lar tevhîdi bir bakış acısıyla değ erlendirilmezse, bu kavramlar nasıl anlaşılabilirler? Ve de anlaşılmayan kavramlar nasıl yaşanabilirler?

Put culuk asrında nice putperestin ağızından besmele  ıkıyorken, onların bu besmelenin mahiyetini anladıklarını söyleyebilir miyiz?

Soruları uzatabiliriz ancak bu kadarı bile cevaplandığı veya cevaplanmaya çalışıldığı zaman istenilen sonuca ulaşabiliriz.   yleyse sorular sormalı ve hakkı arayan adımlarla cevapların peşine d şmeliyiz.

Maalesef ki günümüz d nyâsında İslâmî arayış d nyev  arayışların çok gerisinde kalmış durumdadır. İnsânlar dünyâ telaşesinden âhireti unutmuş durumdalar. Yaşamaya çalıştığımız dar ve dünyâdaki diğ er bölgelerin durumunu tev  di bir gözle değ erlendirdiğimizde karşımıza korkunç bir manzara çıkmaktadır.

Bu korkunç manzara da nedir? Denilirse... Cevabımız: “Tüm dünyâda askeri, siyasi, k lt rel vb. alanlarda bir işgalin varlığı ve işgalin arka planında İslâm’a ve İslâm ehline karşı yürütülen saldırılardır” deriz.

İslâm'ı yeryüzünden kaldırmayı başaramayan dünyâ tâğûtları İslâm'ı kendilerinin güdümünde laik-demokratik ılımlı İslâm'a çevirmeye çalışmaktalar. Bu habis proje yeryüzü tâğûtlarının ifsâd projesi olarak yürütölmektedir. Ne yazık ki bu proje birçok ölkede de başarılı olmuş ve kullar kullara tapındırılmaktadır. Artık insânlar Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın katındaki tevhit dini İslâm yerine tâğûtların onlara sunduğu ılımlı İslâm'ı (!) benimsemiş durumdadırlar. Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın katındaki tevhit dininden fersah fersah uzaklaştıklarıнын çoğu farkında bile değildirler.

Dini ve kültörel değeri üzerinde de planlar yapılırken, kavramlar alt üst edilmiş, içleri boşaltılmış, kısırlaştırılmış, çarpıtılmış olarak halka sunulmaktadır. Hal böyle olunca da haram-helal dengeleri değışmiş, şirk-küfür inanca ve hayata sızmış ve herkes normal bir şekilde hiç bir şey olmamışçasına yaşamaya devam edebilmiş ve de edebilmektedir.

İşte bu risalemiz, kavramların karıştığı bir zaman ve yerde '*besmele kavramı*'nın anlamına ve kapsamına yönelik olarak, '*besmele şuuru*' vermesi için hazırlandı.

Rabbim anlamayı ve anladıklarımızı hayat kılmayı bizlere nasip buyursun. Allâhûmme âmin.

BESMELENİN ANLAMİ VE İÇERİĞİ

“Rahmân, Rahîm Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın ismiyle (başlarım)” anlamına gelen, “*Bismillahi’r-Rahmâni’r-Rahîm*” sözünün kısaltılmış şekli olan besmele, hayırlı ve helâl her bir işe başlarken çekilir.

Besmelede karşımıza çıkan dört kelimenin üçü Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın isimleridir. Bunlar: Allâh, Rahmân ve Rahîm isimleridir. Şimdi bu isimlere kısaca değinirsek:

ALLÂH İSMİ

Allâh ismi şerifi, kâinatın ve kâinatta bulunan tüm varlıkların yaratıcısı, yaşatıcı, yöneticisi olanının ismidir. İbâdet ve kulluk edilmeye tek lâıyk olan mabudun ismidir. En yüce varlık olarak inanılan, bütün kemâl sıfatları zatında bulunduran ve her türlü noksan sıfâtlardan uzak olan hak ilâha ait özel bir isimdir.

Allâh ismi, varlığı zorunlu olan tek yaratıcıya ait yüce bir isimdir. Bu isimle çağrılan bir başka varlık olmamıştır, olmayacaktır da. Allâh ismi, ifade ettiğı ilâhî manasıyla yalnız Allâh

Subhânehu ve Teâlâ'ya aittir ve hiçbir kelime bu ismin anlamını ve muhtevasını ifade gücüne sahip değildir. Bu isim hiçbir yaratılmışı kullanılamaz.

“Allâh” kelimesinin kökenini araştıran dil bilimcileri bu konuda birçok beyanlarda bulunmuşlarsa da en kuvvetli görüş; bu kelimenin Arapça olup herhangi bir kelimedenden türetilmeden aynen kullanıldığı ve has bir isim olduğudur.

ALLÂH DİLEDİĞİNİ YARATAN VE YAŞATANDIR

Rabbimiz dilediğini dilediği şekilde ve surette yaratandır. O bizim bildiğimiz ve bilmediğimiz tüm âlemleri yoktan ve emsalsiz olarak yaratandır.

“O dilediğini yaratır ve Allâh her şeye tam manasıyla kadir dir.” (Maide: 5/17)

İnsânın barınağı, imtihan yurdu olan dünyâyı ve direksiz olarak bir biri ardına yükselen yedi kat semayı (gökler) ve de dayanaksız olarak birbiri ardına sıralanan yedi kat ardı (yerleri) hiçbir meşakkat duymadan yaratmıştır.

“O, gökleri ve yeri hak (ve hikmet) ile yaratandır.” (En’am: 6/73)

Dünyâ ardı ve göğü içinde bulunanlar mahlûkatı biz kulları için yaratmış ve onları bizim hizmetimize vermiştir.

“O, yerde ne varsa hepsini sizin için yarattı.” (Bakara: 2/29)

Bizi de sadece kendisine kulluk yapmamız için yaratmıştır.

“Ben cinleri ve insânları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.” (Zariyat: 56)

“İşte Rabbiniz Allâh O’dur. O’ndan başka tanrı yoktur. O, her şeyin yaratıcısıdır. Öyle ise O’na kulluk edin, O her şeye vekildir (güvenilip dayanılacak tek varlık O’dur).” (En’am: 6/102)

Ve Yaratan Rabbimiz yarattığını yaşatandır da. Nasıl ki O’ndan başkası yaratan yoksa yine O’ndan başka yaşatanda yoktur.

“Ve O, yaşatan ve öldüren; gecenin ve gündüzün değişmesi O’nun eseridir. Hâlâ aklınızı kullanmaz mısınız?” (Mû’minun: 23/80)

“Kendi rızkını taşıyamayan nice canlı vardır ki onu ve sizi Allâh rızıklandırır. O, işitendir, bilendir.” (Ankebut: 29/60)

“Allâh, sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan

bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koştuklarından münezzehtir ve yücedir.” (Rum: 30/40)

ALLÂH YARATTIKLARINA HÜKÜMLER KOYANDIR

Kullardan birçokları, yaratan ve yaşatan Allâh'ı kabul ettikleri halde, her nasılsa yöneten Allâh'ı kabul etmek istememektedirler. Oysaki Allâh Subhânehu ve Teâlâ yarattığını başıboş bırakmamıştır. Bakınız O, güneşe, aya, yıldızlara ve dünyâyâ kanunlar koymuştur ve koyduğu kanunlarla onlara hükmetmektedir.

O, güneşe kanun koymuştur:

“Güneş de, kendisi için (tesbit edilmiş) olan bir müstakarra doğru akıp gitmektedir. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allâh)ın takdiridir.” (Yasin: 36/38)

O, aya kanun koymuştur:

“Ay için de birtakım menziller (yörüngeler) tayin ettik. Nihayet o, eğri hurma dalı gibi (hilâl) olur da geri döner.”
(Yasin: 36/39)

O, yıldızlara kanun koymuştur:

“Şüphesiz biz dünyâ göğünü ‘çekici bir süsle’, yıldızlarla süsleyip-donattık.” (Saffat: 37/6)

Yine O, geceye ve gündüze kanun koymuştur:

“Allâh, gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine örtüyor, gündüzü de gecenin üzerine sarıyor. Güneşi ve ayı emri altına almıştır. Her biri belli bir süreye kadar akıp gider. Dikkat et! O, azizdir ve çok bağışlayandır.”

(Zümer: 39/5)

O, göklere ve yere hükmedendir:

“Göklerin ve yerin hükümrânlığı Allâh’ındır. Allâh’ın her şeye gücü yeter.” (Ali İmran: 3/189)

Yaratacağı insânlara ve diğer canlılar şekil veren O’dur:

“Rahîmlerde sizi dilediği gibi şekillendiren O’dur. O’ndan başka ilâh yoktur. O mutlak güç ve hikmet sahibidir.” (Ali

İmran: 3/6)

Ve elbette güneşe, aya, yıldızlara, dünyânın yerine ve göğüne, havasına ve suyuna kanunlar koyan, kulluk için yarattığı insâna da kanunları koymuştur. İşte bu kanunlar bütünün adı, İslâm’dır. İslâm, Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın insânlar için gönderdiği kanunlardır. Kullukta ancak bu kanunlara

uyarak yapılabilir. İslâm geldikten sonra hiç kimse İslâm öncesindeki gibi cahiliye sistemlerinin kanunlarını isteyemez.

“Yoksa onlar (İslâm öncesi) cahiliye idaresini mi arıyorlar? İyi anlayan bir topluma göre, hükümranlığı Allâh’tan daha güzel kim vardır?” (Maide: 5/50)

Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın dini harici tüm dinler ve sistemler, Allâh Subhânehu ve Teâlâ katında kabul edilmeyen dinler ve sistemlerdir. İslâm haricindeki tüm dinler ve beşer uyduruğu batıl sistemler, ahirette geri dönüşü olmayan amansız bir hüsrana sebebiyet vereceklerdir.

“Kim İslâm’dan başka bir din ararsa, o din ondan kabul edilmez ve ahirette hüsrana uğrayanlardan olur.” (Ali İmran: 3/85)

İlahi vahyin kurduğu inanç sisteminde ve bu inanç sisteminin hayata yansımalarının merkezinde Allâh Subhânehu ve Teâlâ vardır. Allâh Subhânehu ve Teâlâ, yaratan, yarattığını yaşatan ve yaşattığını da yöneten tek zattır. O ki, tüm noksanlıklardan münezze olup, tüm kemal sıfatlar zatına ait olandır. O ki, rububiyetinde, ulûhiyetinde, isimlerinde ve sıfatlarında birlenmesi gereken tek zattır.

Allâh Subhânehu ve Teâlâ yaratandır, dedik; bunu bugün birçokları kabul etmektedirler. Hatta ve hatta bunu baş tâğût şeytan ve şeytanın peşine takılan tâğûtlar da kabul etmektedir. Kur'an-ı Kerim'de Ebu Cehillerin de Allâh Subhânehu ve Teâlâ'yı yaratıcı olarak kabul ettikleri ifâde edilir.

Onlar yaratan, yaşatan ve kâinattaki işleri idare eden Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın varlığına inanmaktadırlar. Ancak Kur'an-ı Kerim'in **“kâfirler”** diye ifade ettiği kişiler de yine onlardır. Demek ki, îmân ehli olabilmek için bu kadarı yeterli değildir. Oysa Mekke'nin kâfirleri Allâh Subhânehu ve Teâlâ'ya **‘Allâh’** ismiyle inanmaktaydılar.

Toplumsal bir yasa çıkarıp bunu yazarlarken, anlaşıma yaparlarken, *“Ey Allâh'ım! Senin isminle...”* yazanlar, Kur'an'da **“kâfirler”** olarak hitap edilenlerdir.

Yine bilindiği gibi onlar ile Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem ve Müslümanlar, boykot kararının yazılı ifadesinin başına Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın ismini yazmışlardı. Oysa günümüz modern Ebu Cehillerinde bu bile yoktur. Onlar, kendi meclislerinde Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın ismiyle başlamazlar.

Ve yine hatırlanacağı üzere Hudeybiye’de bu kâfirlerle anlaşma yapılırken, ‘*Rahmân*’ ve ‘*Rahîm*’ kelimelerini kabul etmeyerek, kendilerinin kabul ettiği ifadeyi directmeleri de, aslında kendilerince bir ‘**Allâh**’ inancına sahip olduklarının bir göstergesidir. Ancak bu inanç, İslâm’ın ‘**Allâh**’ inancı değildir.

‘**Allâh**’ inancımız Kur’an-ı Kerim’in bizlere bildirdiklerine ters düşüyorsa, bizlerin Allâh Subhânehu ve Teâlâ’ya inandığımızı söylememiz inancımızı düzeltmedikçe bizlere yarar sağlamayacaktır. Tıpkı Mekke kâfirlerine yarar sağlamadığı gibi.

O kâfirler, Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın: “**Öyleyse siz de, bile bile Allâh’a eşler koşmayın.**” (Bakara: 2/22) emrine rağmen yine de O’na ortaklar edinmişlerdi. Aslında ortak edinirken onların niyetleri, Allâh Subhânehu ve Teâlâ’ya yaklaşmak gibi görünüşte iyi bir niyetle gerçekleşmişti. Fakat bu, onların kötü olan amellerini yine de meşru kılmadı. Zira kötü amel, iyi niyeti ortadan kaldırır; siler, süpürür. Bu sebeble iyi niyet ancak meşru şeyler için söz konusudur. Hiçbir kimsenin şu putu Allâh için diktim demesinin kabul edilebilecek bir yanı yoktur. Ancak onlar, Allâh Subhânehu ve Teâlâ’ya olan inançlarıyla, İbrâhîm aleyhiselâm’ın dinine kendilerini nispet etme-

leriyle doğru yolun yolcusu olduklarını söylemekteydiler. Durum günümüzde de çok farklı değildir.

Zamanımızda da insânlar, kendilerinin Allâh Subhânehu ve Teâlâ'ya olan inançları ve Muhammed aleyhiselâm'ın dinine kendilerini nispet etmeleriyle şirk işleseler dahi kurtulabilecekleri yanılgısındadırlar. Rabbimiz Kendisine şirk koşulmasını asla af etmeyecekken, şirk üzere yaşayıp şirk üzere ölenlerin belki de çoğu şirk üzerinde olduğunu dahi kabul etmeyeceklerdir.

“Hepsini topladığımız, sonra ortak koşanlara: ‘Hani sandığınız ortaklarınız nerede?’ dediğimiz, sonra onların: ‘Vallâhi ey Rabbimiz! Bizler müşriklerden olmadık’ demelerinden başka çareleri kalmadığı gün, bak ki, nasıl kendilerine karşı yalan söylediler ve uydurdukları şeyler kendilerinden kaybolup gitti.” (En’am: 6/22-24)

RAHMÂN VE RAHÎM

“Rahmân” ve “Rahîm” isimleri Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın “Esmâ'u'l-Hûsnâ”sından olan iki isimdir.

Esmâ'u'l-Hûsnâ; en güzel isimler anlamına gelir ki, Rabbi-

miz zatını bu özellikteki isimlerle isimlendirdiğini Kur'an'ı Kerim'de çeşitli yerlerde açıklamıştır.

“En güzel isimler Allâh’ındır. Öyleyse O’na bunlarla dua edin.” (A’râf: 7/180)

“De ki: İster ‘Allâh’ deyin, ister ‘Rahmân’ deyin, hangisini derseniz deyin, en güzel isimler O’nundur.” (İsrâ: 17/110)

“O, yaratan, yoktan var eden, şekil veren Allâh’tır. Güzel isimler O’nundur. Göklerdeki ve yerdeki her şey O’nu tesbih eder. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.” (Haşr: 59/24)

Yine Allâh'ın Rasûlü sallallâhu aleyhi ve sellem'de Rabbi-mizin isimleriyle ilgili olarak şöyle buyurmuşlardır:

“Muhakkak ki, Allâh’u Teâlâ’ya mahsus olarak doksan dokuz isim vardır. Her kim bu doksan dokuz ismi ihsâ¹ ederse Cennete girer, sonsuz saadete ulaşmış olur.” (SAHİH HADİS:

¹ Bu kelimeye üç türlü mana verilmiştir: Saymak, ezberlemek, manalarını şuurla anlamak. Şu halde ihsâ tahakkuk etmek için bu doksan dokuz ismi hem ezberlemek, hem manalarını öğrenmek, hem de saymak gerektir. Yoksa bir papağan gibi sâdece ezber etmek veya saymak kâfi değildir. İnsan gibi şuurlu bir mahlûka yaraşan da budur. Bu doksan dokuz isme *“İhsâ İsimleri”* denir: Burada doksan dokuz adedinin söylenmesi hasr için değildir. Yani subhanehu ve teâlâ'nın ancak doksan dokuz ismi vardır. Bunlardan başka yoktur manasına değildir.

Müslim: 2677)

Esmâu'l-Hûsna'dan olan '**Rahmân**' ve '**Rahîm**' isimleri Rabbimizin kendi zatını bizlere tanıtırken ön plana çıkardığı iki isimdir.

Rahmân: Dünyâda, îmân eden ve etmeyen herkese, rahmet edip esirgeyen; sevdiğini, sevmediğini, dostunu, düşmanını ayırt etmeyerek bütün mahlûkatını nimetlere mazhar kılan. Dünyâda mümin, kâfir bütün yaratıklara rahmet eden, rahmeti, acıması sonsuz olan. Kendisine inanan-inanmayan herkese rahmet ve merhametini ayırım yapmadan dünyâda sunan. Acıyan, sadece acımakla kalmayan, o acıyı gideren... Bütün yaratıklara rızkları, yaşama vesileleri ve her türlü faydaları hususunda rahmeti yayılmış olan acıma sahibi demektir.

Rahîm: Rahmet ve merhameti sınırsız olup, kendisine inanan ve hayatını kendi emir ve yasaklarına göre yaşayan müminlere ahirette rahmet eden. Çok merhamet edici. Verdiği nimetlere şükür edenleri ve kendisine îmân edenleri daha büyük ve ebedî nimetler vermek suretiyle mükâfatlandırıcı. Ahirette sadece müminlere rahmetle, merhametle muamele edici.

Rahîm ismi, sadece müminlere şamildir. Kâfirlere ve Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın emirleri dışında yaşamış kimselere değil. Bu ismin tecellisi ahirettedir.

Rahîm isminin ifade ettiği rahmet, Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın lütfu olan rahmeti, iyiye kullanarak çalışanlara verilen bir nimettir.

Bu iki ismin her ikisi de *“rahmet”* masterından türemiştir. Aralarında anlam farkları olsa da, her iki isimde bize Rabbimizin kullarına karşı rahmetiyle muamelede bulunan olduğunu bildirmektedir.

“Allâh, müminler için Rahîm'dir.” (Ahzab: 33/43)

Rabbimizin, varlıkların arasından seçip insân olarak yaratması, insânlar arasındaysa mümin-kâfir, âdil-zalim, çalışkan-tembel ayırımı yapmaksızın hepsine rızıklarını vererek yaşatması, dünyâdaki çalışmalarını karşılığı onlara vermesi, Rahmân sıfatının tecellisidir.

Rahîm sıfatının tecellileri ise daha çok ahirette görülecek, Rabbimizin oradaki ikram ve ihsanları müminler için olacaktır. Pek çok ayette Rahîm sıfatı zikredilerek, Rabbimiz müminleri bu sıfatla bağışlayacağı belirtilmiştir.

BESMELE ŞUURU

Besmele İslâmî şuurlardan bir şuurdur. Müslüman İslâmî şuurunu besmeleyle kazanır.

Arapçadaki “Ba” harfinin besmeledeki karşılığı “ile” manasına gelen bir bağlaçtır. Arapçada bunun adına “ilsak” denir. Ve bu bağlaç ile bir bağ kurulur. Peki, buradaki bağ kiminle kim arasında kurulmaktadır?

Elbette ismiyle başlanılan ve ismiyle başlayan arasında bir bağdır, bu bağ. Yaratan ‘Hâlık’ ile yaratılan ‘mâhlûk’ arasında bir bağdır bu bağ. Kendisine ibâdet edilen hak ‘Mâbud’ ile ibâdet eden ‘âbid’ arasında bir bağdır, bu bağ...

Bu bağla bağlanan bir kulda besmele ile: *“Sen benim Rab-bimsin, bense Senin kulunum, kulluk şuuruyla hareket ediyor ve Senin izin verdiğini, Senin isminle yapıyorum”* demektedir.

Besmeleli olmak tevhit ehli olmaktır. La ilahe illallah ile yaşayan Muvahhidler besmeleli olup, besmelesizliğe karşıdır-lar.

Besmele ile kişi, Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın emirlerinin

kendisi için önemli olduğunu ortaya koymalıdır. Besmele kişinin Subhânehu ve Teâlâ'nın dinini tercih ettiğinin bir ifadesidir. Bismillah ile kişi, Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın emirlerini hayata hâkim kılar. Besmele cahiliye dinlerine karşı hak dinin bir kıyamıdır. Bismillah “bismi falan” ve “bismi filanlar”ın adını tanımamanın bir göstergesidir.

Allâh Subhânehu ve Teâlâ'ya yönelişin ilk kelimesidir, besmele. Besmele ile kişi işine Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın karıştığının farkındadır. İnsân kendi kendine var olmadığı gibi kendi kendisinin doğrularını belirleyemez. Her şeyin sahibi doğruları ve yanlışları belirlemişken ‘bismillah...’ diyen kişi Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın yönetici olduğunu idrak etmelidir. Yani besmele ile kişi, her işine Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın egemen olması gerektiğinin farkındadır.

Besmele ulvilîğe kapı aralayıp, süflîliğe kapı kapatmanın yoludur. Besmelesiz hayatlar, kokuşmuş hayatlardır. Yaşadığını sanan ölüler, besmelesiz olanlardır.

Besmele, Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın emirlerine ‘evet’ ve Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın yasaklarıysa ‘hayır’ demenin bir ifadesidir. Bu itibarla yasaklardan uzaklaşanların yasakları Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın ismiyle yapamayaca-

ğının bir göstergesidir, besmele.

İslâm dışı şeylere besmele çekilemez. Besmele İslâmlılığın bir başlangıcıdır. Haramlara besmele çekilemez. Hayatı besmeleli olan bir insân, hesabı kolay verilecek bir hayat yaşamıştır. Besmele î mânlı bir hayatın güç kaynağıdır. Besmele Allâh Subhânehu ve Teâlâ ile yapmaktır. Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın sayesinde yaptığının farkında olmaktır. Bu yüzden besmele aynı zamanda Allâh Subhânehu ve Teâlâ'dan bir yardım talebidir.

Suyu içerken besmele çekilir, ancak içkiyi içerken besmele çekilmez, çekilemez. İçki haramken, Allâh Subhânehu ve Teâlâ onu yasaklamışken, Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın yasasına kişi nasıl olur da O'nun ismiyle başlayabilir? Elbette haramların hiçbirisine Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın ismi ile başlamaz, başlanılamaz. Bu, Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın tüm yasakladıkları için geçerlidir.

Hayatı yaratan, hayatın nasıl yaşanılacağına da emir ve yasaklarla kullarına göstermiştir. A'dan z'ye, elif'ten ye'ye, en küçüğünden en büyüğüne kadar, her ne varsa tüm kullar üzerinde emir ve yasaklarla kanun ve yasalar koyan ancak Allâh Subhânehu ve Teâlâ'dır.

Şahıstan topluluğa, kuruluşlardan devlete kadar ne varsa her şey Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın emirlerine boyun eğmelidir. Hiç kimsenin, hiçbir devletin hiçbir kurum ve kuruluşun veya hiçbir topluluğun Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın emirlerine ve yasaklarına karşı gelme hakkı yoktur. Yine bunlardan hiçbiri Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın emir ve yasaklarını iptal edemez. Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın emir yasaklarının yerine yeni emir ve yasaklar koyamaz.

Böyle bir harekette bulunmak, Allâh Subhânehu ve Teâlâ'ya karşı haddi aşmaktır. Haddi aşarak Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın emir ve yasaklarını yürürlükten kaldıranlar - bunu her ne adıyla yaparlarsa yapsınlar- şunu demektedirler: *“Hayatı yaratan, yarattığını yaşatan O’dur. Ancak hayata hükmeden emir ve yasakları koyanlar bizleriz!”*

Besmeleliler de onlara karşı: *“Hayatımızda Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın dışında bize kulluk kanun ve yasalarını sunacak hiçbir güç yoktur. Bizler tanımıyoruz. Biz, hayatı ve ölümü yaratının kulları olarak her işimizde O’nun bize sunduklarını O’nun izniyle yapanlarız”* demektedirler.

Besmele, adaletin ilanıdır. Allâh Subhânehu ve Teâlâ ki adil olandır. Besmele, adil olan zatın ismiyle başlamakta adil

olacağının bir ilanıdır. Oysa bu günün şer güçleri kurum ve kuruluşlarında Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın ismine yer vermemektedirler. Adaletin yerini zulüm almış, insânlar Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın adil yasalarına göre değil, kendi zulmane yargılarına göre "bismi falanlar"ın ismiyle hükümler vermektedirler. Böylece besmelesiz olanların adaletten yoksun zulümleri de insânların hayatlarını kuşatmıştır. Hâlbuki inandıklarını söyledikleri Allâh Subhânehu ve Teâlâ'ya adil olarak ta inanamayan bu insânlar, adaleti başka varlıklardan beklemekle de Allâh Subhânehu ve Teâlâ'ya eş koşmaktadırlar.

Besmele ile hareket adilane hareket etmenin adı iken, bismillahsız yığınlar zulmane hareketleri ile her yana bozgunculuğu götürmektedirler. Bozulan bozguncu bireyler bozuk aileleri, bozuk aileler bozuk sülaleleri, bozuk sülaleler bozuk toplumu ve bozuk toplum da bozuk devleti oluşturmaktadırlar. Besmelesiz toplumların devletleri de besmelesizdir. Sözlerde, dillerde arada bir Allâh ismi anılsa da yönetimde ve yaşantı da Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın adı yerine başkalarının adı anılır.

Besmele tevhîdi inanişin ve yaşantının bir bildirimidir.

Tevhîdi yaşantıyı kendilerine yaşantı yapan tevhîd erleri de hayatlarının her bir anında bu bildiriği çevrelerine sunarlar. Besmele kurtuluş kelimesidir.

Dikkat edilmelidir ki indirilen ilk âyetler, yaratan Rabbin ismine vurgu yaparak inmiştir: **“Yaratan Rabbinin ismiyle oku!”** (Alak: 96/1) Evet, hiç şüphesiz ki insânlık âlemi kimin adıyla okuması gerektiğini en başta öğrenmelidir. Aksi dünyevi ve uhrevi hüsrân... Besmelesiz hayatlar kokuşmuş hayatlardır. Yaşadığını sanan ölülerdir besmelesiz olanlar. Besmele ulviliğe kapı aralayıp süfliliğe kapı kapatmanın yoludur... Ve besmeleli kişidir yaşanılması gerektiği gibi yaşayan...

Bilinmelidir ki, hayatı Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın emirlerince değil de, başkalarının emirlerince yaşayanların oluşturdukları düzenler, Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın dini olan İslâm'a muhalif düzenlerdir. O düzeni ayakta tutanlar ister-istemez İslâm'a muhalif konumdadırlar. Onların inanç ve yaşantıları İslâm'a muhaliftir; onların kurum ve kuruluşları İslâm'a muhaliftir; onların düzen ve yasaları da İslâm'a muhaliftir. Sonuçta bireyden topluma, toplumdan devlete kadar her şey İslâm'a muhalif olur.

Sonuçta onlar Allâh Subhânehu ve Teâlâ'ya karşı büyükle-

nerek, Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın isminin yerine kendi isimlerini koymuşlar ve birtakımları da onların isimlerini Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın isminin önüne geçirmişlerdir.

BAŞKALARININ İSMİYLE BAŞLAYANLAR

Hayat, hayatı verenin adıyla başlamalı ve de yaşanmalıdır. Ancak müşriki bakış açısında hayat başkalarının adıyla yaşanır. Yüce Kitabımızda kıssası anlatılan Mûsâ aleyhisselâm ile karşılaşan sihirbazların: “Bî’izzeti Fir’avn/Fir’avn’ın izzeti için” diyerek asalarını yere bıraktıkları anlatılır. Onlar, Fir’avunun adıyla ve onun galip gelmesi için mücadele eden insânlarken Allâh’ Subhânehu ve Teâlâ’nın lütfu ile îmân etmişler ve de Fir’avunu şehadetleri pahasına red etmişlerdi...

Unutulmamalıdır ki Fir’avun, özel isim değil cins isim olup, o zamanın Mısır yöneticilerine verilen bir isim iken; aslında her dönemde azgın ve sapkın yöneticiler içinde kullanıla gelen bir isim olagelmıştır. Zaman ve mekân değişse de Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın dininin ve Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın dininin elçisinin karşısına dikilen her azgın bir

Fir'avundur ki, Ebu Cehil öldürüldüğünde onun bu ümmetin Fir'avunu olduğu, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem'in diliyle ifade olunmuştur.

Kişiler yaşantılarına dair olan işlerini Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın ismiyle yapamıyorlarsa, *“hayat benim emir ve yasaklarımla yaşanır”* diyenlerin ismiyle bunları yapıyorlar demektir. Dün *“hayat benim emir ve yasaklarımla yaşanır”* diyenler Nemrutlar, Firavunlar, Ebu Cehillerdi. Onların ismiyle yaşayıp, *“bismi Nemrut”, “bismi Fir'avun”, “bismi Ebu Cehil”* diyenlerin yerine yeni Nemrudlar, yeni Fir'avunlar ve yeni Ebu Cehiller almış durumdadır. Ne yazıktır ki, günümüz cahiliye toplumlarındaki insânlarda hayatı onların ismiyle yaşamaktadırlar.

Dünü ve bugünüyle Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın ismiyle bir hayatı yaşamayanlar, başkalarının ismiyle bir hayatı yaşamaya mahkûmdurlar. İsimler ve cisimler değişse de değişmeyen şey, onların Allâh Subhânehu ve Teâlâ'dan başkalarına yöneldikleri gerçeğidir. İnsanlığın batıl isimlendirmeleri insânlığın en büyük hüsranıdır. Nerede insânlıktan çıkmış bir toplum varsa o toplum besmelesiz bir toplumdur...

Bilinmelidir ki! İnsanlığın perişanlığının temelinde başkala-

rının adıyla yaşamak vardır.

Ey akıl sahipleri! Cahiliye toplumlarında hayata kanun ve yasalar koyanlar, Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın ismiyle hayata yönelebilenler olabilirler mi? Kerhaneleri, meyhaneleri, kumarhaneleri... vs. yerleri açanlar, açılmasına izin verenler, besmele ile bunları yapabilirler mi? Bir düşünün!

Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın emirlerini toplumdan kaldıranlar, bunu yaparlarken besleme çekebilirler mi? Bir düşünün!

İşte besmele tüm sapkın ideolojilere ve sistemlere karşı muvahhidin tevhîdi reddiyesidir. Bu reddiye yapan tevhîd ehli bir Müslüman, “bismi tâğût”, “bismi Fir'avun”, “bismi Nemrut”, “bismi Karun”, “bismi Belam”, “bismi para”, “bismi şu”, “bismi bu” ile bir hayata başlayamaz.

Sende ey insan! İnsânlığın sahte isimlendirmelerine, besmele ile karşı çık!

KUR'AN-I KERİM'DE BESMELE

Kur'an'ın kurtuluş dediğine cahiliye insânı batış diyor.

Hâlbuki Kur'an, tüm insânlığa ilahi bir kurtuluş çağrısıdır. Son ilahi mesajın ilk ayetleri de O'nun ismiyle okunması bildirilir.

Haddi olmayarak rableşen tâğûtların ismiyle değil, yaratma özelliği ancak kendisinde olan Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın ismiyle...

“Yaratan Rabbinin ismiyle oku.” (Alak: 96/1)

Rabbimizin kelamında -Tevbe Suresi hariç- 114 sureden 113'ünün başında besmele bulunur. Ayrıca yine Kur'an-ı Kerim'inde Neml Suresinde tam bir ayet olarak gelmektedir.

“O (mektup) Süleymân'dandır, ve o ‘Bismillâhi’r-Rahmânî’r-Rahîm’ ile (Rahmân, Rahîm olan Allâh'ın ismiyle) başlamaktadır.” (Neml: 27/30)

TÜM PEYGAMBERLER BESMELELİDİRLER

İnsanlık tarihinde tüm peygamberler besmelelidirler. Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın ismiyle, O'nun izniyle O'nun adına bir hayatı yaşamışlar ve de insânlığı besmeleli bir hayatı yaşamaya çağırmışlardır. Allâh Subhânehu ve Teâlâ insânlığa elçilerini tâğûtları red edip, kendi yüce zatına îmân etsinler

diye yollamıştır.

“Andolsun, biz her ümmete (her bir topluluğa): ‘Allâh’a kulluk edin ve tâğûttan (ona kulluk etmekten) kaçının’ diye bir peygamber gönderdik.” (Nahl: 16/36)

Besmele helalliliktir ve haramlardan da uzaklaşmadır. Tüm seçilmiş tevhîd elçileri, helalli hayata yani bismillahlı bir hayata insânları çağırmışlardır.

O seçilmiş tevhîd davetçileri tâğûtların adıyla başlayan her şey red etmişler ve Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın ismiyle bir hayatın yaşanılması gerektiğini söylemişlerdir. Allâh Subhânehu ve Teâlâ’ya davet eden Nuh aleyhisselâm da davet ettiğinin ismiyle hareket edip, Müslümanları da Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın ismiyle hareket etmeye çağırmıştır:

“(Nuh) dedi ki: ‘Gemiye binin! Onun yüzüp gitmesi de, durması da bismillah ile/Allâh’ın adıyladır. Şüphesiz ki Rab-bim çok bağıslayan, pek merhamet edendir.” (Hûd: 11/41)

Yine Süleyman aleyhisselâm’ın kıssasına baktığımızda Bel-kıs’a yolladığı mektubunun başında Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın ismiyle başlayıp, O’nun ismiyle başladığı çağırışı görmekteyiz.

“O (mektup) Süleymân’dandır, ve o ‘Bismillâhî’r-Rahmânî’r-Rahîm’ ile (Rahmân, Rahîm olan Allâh’ın ismiyle) başlamaktadır.” (Neml: 27/30)

Demek ki, Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın katındaki tek geçerli din olan İslâm’ın tüm elçileri, insânlığı şu hakikate çağırmışlardır: *‘Tâğûtları red ederek, Allâh Subhânehu ve Teâlâ’nın emirlerince besmeleli bir hayatı yaşamaya...’*

HÂTİME

Beyan edildiği üzere besmele, İslâm'ın anlaşılmasında ve yaşanmasında önemi çok büyük olan bir sözdür. Bunu anlamak ve anladıktan sonra besmeleyi sözden öze geçirmekse hepimizin görevidir. Rabbimiz bizleri besmeleli kullarından eyleyip, dünyâ ve ahirette besmeleli kullarıyla birlikte eylesin. Allâhûmme âmin.

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allâh Subhânehu ve teâlâ'ya mahsustur. Salât ve selâm yaratılmışların en hayırlısı Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'in, âlinin ve ashabının üzerine olsun.

Başarı ve güzel sonuç Rabbimizdendir.

Ebû Ubeyde

Esedullah Said el-Muallim

1434/2013

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Haydi, besmeleli bir hayata...

www.tevhîdidavet.com

Tevhîde Davet Eder.

